

Měsíc si nasadil pletenou čepici,
slunce už nezpívá, ztratilo sílu,
čas se nám ochladil, ticho je v ulici,
kde kdysi u piva potkal jsem vílu.

Špinavá, copatá stála tam u baru,
s modrejma očima plnejma bolu,
jen jsme si nalili pití do poháru,
tak už jsme věděli, že budem spolu.

A pak dva měsíce smály se ulice,
minuty rozkvetly od pólu k pólu,
čas běžel pozpátku a my tu pohádku
až do dna přečetli, napořád spolu.

Komu se poštěstí vyhnout se rozcestí,
nemusí přemítat, kam jet se sluší.
Nám první rozcestí přineslo neštěstí,
tobě kříž u cesty, mně smutek v duši.

A pak dva měsíc plakaly ulice,
minuty uvadly od toho bolu,
čas běžel dopředu a já zas dozadu,
sny se mi rozpadly od pólu k pólu.

Měsíc si nasadil pletenou čepici,
slunce se odívá v smuteční masku,
čas se nám ochladil, ticho je v ulici,
kde kdysi u piva potkal jsem lásku.